

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 6 sierpnia 2015 r. (data prezentaty) B. K. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w W. na swoją rzecz kwoty 2 237,64 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 16 lipca 2014 r. do dnia zapłaty, ewentualnie o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kwoty 169 Euro z odsetkami ustawowymi od dnia 16 lipca 2014 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 6 marca 2014 r. kupił na stronie internetowej pozwanego bilet lotniczy w obie strony na trasie W.-B.. Powód był przekonany, że obejmował on daty 23 maja 2014 r. (wylot) oraz 9 czerwca (powrót). Po dokonaniu transakcji powód nie otrzymał na podany adres maila z potwierdzeniem rezerwacji. Skontaktował się telefonicznie z pozwanym i ku swojemu zaskoczeniu dowiedział się, że data powrotu na bilecie oznaczona jest na 8 czerwca 2016 r. Dopiero w trakcie rozmowy telefonicznej powód otrzymał maila z potwierdzeniem rezerwacji. Powód dowiedział się, że nie można nic zrobić z zakupionym biletem; musi kupić nowy bilet, jeśli chce wrócić do W. 9 czerwca 2014 r.

W dniu 14 maja 2014 r. powód nabył nowy bilet lotniczy w obie strony na linii W.-B.; obejmował on wylot w dniu 31 maja 2014 i powrót w dniu 9 czerwca 2014 r. W dniu 31 maja 2014 r. powód nie skorzystał z tego biletu celem przylotu do B.. W dniu 9 czerwca 2014 r. gdy powód stawił się ok. godz. 22 na lotnisku w B. celem skorzystania z biletu powrotnego, poinformowano go, że w systemie nie ma jego rezerwacji. Odlot samolotu się opóźnił; w tym czasie przedstawicielka pozwanego poinformowała powoda, że system anulował jego rezerwację na powrót w dniu 9 czerwca do W. ponieważ nie stawił się na wylot do B. w dniu 31 maja 2014 r. Powodowi odmówiono odprawy na podstawie anulowanego biletu; powiedziano, że musi kupić nowy bilet. W tej sytuacji powód, aby wsiąść do tego samolotu na który kupił już bilet, musiał nabyć bilet za kwotę 2 237,64 zł.

W czerwcu 2014 r. powód zażądał od pozwanego zwrotu kwoty 2 237,64 zł; zaproponował polubowne zakończenie sporu. Pozwany odmówił zwrotu w/w kwoty powołując się na ogólne warunki przewozu; uznał jednak, że powodowi należy się zwrot 169 Euro z innego tytułu oraz nieokreślona kwota tytułem „zwrotu niewykorzystanych opłat” za to, że został źle obsłużony na lotnisku w B.. Powód wskazał, że pozwany nie zwrócił mu żadnych środków pieniężnych.

W ocenie powoda ewentualne postanowienia umowne w zakresie w jakim pozwały pozwanemu na opisane przez niego zachowanie tj. odstąpienie od umowy przewozu w części obejmującej świadczenie na trasie B.-W., ewentualnie naliczanie opłat dodatkowych za spełnienie świadczenia zgodnie z umową, są nieważne jako abuzywne. Niekorzystne dla powoda postanowienie umowne, nie zostało mu w żaden sposób zaanonsowane, jest ono – zdaniem powoda – nieracjonalne i niedorzeczne.

(pozew – k. 2-11)

Zarządzeniem z dnia 14 sierpnia 2015 r. pełnomocnik powoda został wezwany do uzupełnienia braków formalnych pozwu poprzez złożenie pozwu na urzędowym formularzu właściwym dla postępowania uproszczonego, w terminie 7 dni pod rygorem zwrotu pozwu (zarządzenie k. 31).

Odpis zarządzenia został doręczony pełnomocnikowi powoda w dniu 25 sierpnia 2015 r. (z.p.o. – k. 33). Wobec uzupełnienia braków formalnych pozwu w dniu 2 września 2015 r., referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym dla m.st. Warszawy w W. w dniu 10 września 2015 r. zarządził zwrot pozwu (zarządzenie – k. 48). Zarządzenie z dnia 10 września 2015. uprawomocniło się z dniem 24 września 2015 r.

W dniu 24 września 2015 r. pełnomocnik powoda złożył ponownie, na prawidłowym formularzu, pozew przeciwko (...) S.A. informując, że załączniki do pozwu stanowią dokumenty złożone wraz z poprzednim pozwem. (pismo procesowe – k. 51)

W dniu 27 października 2015 r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym dla m.st. Warszawy w W. wydał nakaz zapłaty zgodnie z żądaniem wyrażonym w pozwie (nakaz zapłaty – k. 68)

W sprzeciwie od nakazu zapłaty wniesionym w dniu 16 listopada 2015 r. (data stempla pocztowego – k. 82) pozwany zaskarżył nakaz zapłaty w całości podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia z powołaniem na treść art. 205 ustawy Prawo Lotnicze oraz art. 778 k.c. i wnosząc o oddalenie powództwa w całości. Pozwany wskazał, że roszczenia wskazane pozwem przedawniają się z upływem roku od dnia wykonania przewozu; przewóz odbył się w dniu 9 czerwca 2014 r., zaś pozew został złożony w dniu 4 sierpnia 2015 r. (sprzeciw od nakazu zapłaty – k. 75-76).

Pełnomocnik powoda w piśmie procesowym z dnia 8 kwietnia 2016 r., stanowiącym odpowiedź na pozew, podniósł, iż zarzut przedawnienia jest bezzasadny; z ostrożności procesowej, na wypadek uznania przez Sąd, że żądanie powoda podlega hipotezie art. 788 k.c., a w konsekwencji na wypadek uznania trafności zarzutu przedawnienia, pełnomocnik powoda podniósł zarzut nadużycia prawa podmiotowego (art. 5 k.c.). (pismo procesowe z dnia 8 kwietnia 2016 r. – k. 91-93).

Pełnomocnik pozwanego, mimo nałożonego nań zobowiązania, nie ustosunkował się do odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty. Pełnomocnik pozwanego nie stawił się na rozprawie w dniu 10 maja 2016 r., mimo prawidłowego zawiadomienia o jej terminie (z.p.o. – k. 94).

Powód na rozprawie w dniu 10 maja 2016 r. podtrzymał stanowisko wyrażone w pozwie (protokół z rozprawy dnia 10 maja 2016 r. – k. 96-97).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód B. K. w dniu 6 marca 2014 r. kupił na stronie internetowej pozwanego (...) S.A. w W. bilet lotniczy w obie strony na trasie W.-B.. Zamiarem powoda było by bilet obejmował daty 23 maja 2014 r. (wylot) oraz 9 czerwca (powrót). Po dokonaniu transakcji powód nie otrzymał na podany adres internetowy maila z potwierdzeniem rezerwacji; skontaktował się telefonicznie z pozwanym i dowiedział się, że data powrotu na bilecie oznaczona jest na 8 czerwca 2016 r. Dopiero w trakcie rozmowy telefonicznej powód otrzymał maila z potwierdzeniem rezerwacji. Powód dowiedział się od konsultanta telefonicznego pozwanego, że nie można nic zrobić z zakupionym biletem, tj. musi kupić nowy bilet, jeśli chce wrócić do W. 9 czerwca 2014 r.

(bezsporne; wyciąg z rachunku kart kredytowych – k. 14; bilet – k.15)

W dniu 14 maja 2014 r. powód nabył nowy bilet lotniczy w obie strony na linii W.-B.; obejmował on wylot w dniu 31 maja 2014 i powrót w dniu 9 czerwca 2014 r.

(bezsporne; potwierdzenie rezerwacji – k. 16-17; bilet – k. 19-20)

W dniu 31 maja 2014 r. powód nie skorzystał z tego biletu celem przylotu do B.. W dniu 9 czerwca 2014 r. gdy powód stawił się ok. godz. 22 na lotnisku w B. celem skorzystania z biletu powrotnego, poinformowano go, że w systemie nie ma jego rezerwacji. Odlot samolotu się opóźniał; w tym czasie przedstawicielka pozwanego poinformowała powoda, że system anulował jego rezerwację na powrót w dniu 9 czerwca do W. ponieważ nie stawił się na wylot do B. w dniu 31 maja 2014 r. Powodowi odmówiono odprawy na podstawie anulowanego biletu; powiedziano, że musi kupić nowy bilet. W tej sytuacji powód nabył bilet na lot z W. do B. za kwotę 2 237,64 zł.

(bezsporne; zestawienie transakcji na karcie – k. 21)

W dniu 23 czerwca 2014 r. powód skierował do pozwanego wezwanie do zapłaty kwoty 2 237,64 zł wraz z propozycją ugody; zaproponował polubowne zakończenie sporu. Pozwany pismem z dnia 16 lipca 2016 r. odmówił zwrotu w/w kwoty powołując się na ogólne warunki przewozu; uznał jednak, że powodowi należy się zwrot kwoty 169 Euro, gdyż

służby lotniskowe nie powinny sprzedawać powodowi nowego biletu, lecz dokonać rekalkulacji biletu – z powodu błędu wybrano opcję mniej korzystną o kwotę 169 Euro dla pozwanego.

(bezsporne; wezwanie do zapłaty- k. 22-24; pismo pozwanego – k. 25-27)

Pozwany nie zwrócił powodowi kwoty 169 Euro środków pieniężnych.

(bezsporne)

Powyżej opisane ustalenia faktyczne nie były przedmiotem sporu między stronami – pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty, ani w dalszym toku postępowania nie zakwestionował twierdzeń powoda. Dlatego też twierdzenia powoda co do faktów Sąd uznał za przyznane na podstawie art. 229 i 230 k.p.c.; ponadto znajdują one potwierdzenie w złożonych wraz z pozwem dokumentach. Dokumenty te Sąd uznał za wiarygodne, gdyż składają się one na spójny obraz stanu faktycznego, nie pozostają ze sobą w sprzeczności i odpowiadają niezaprzeczonemu przez pozwanego twierdzeniom powoda.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

I. W pierwszej kolejności wskazać należy, iż obrona pozwanego ograniczyła się do podniesienia zarzutu przedawnienia.

Oznacza to, że pozwany nie wykazał by łącząca go z powodem umowa (lub jej ogólne warunki) zawierała postanowienia uprawniające do „anulowania rezerwacji” na wykupiony „lot powrotny” z B. do W. w przypadku nieskorzystania przez powoda (pasażera) z lotu w „pierwszą stronę”, tj. z W. do B..

W świetle powyższego, wobec braku zakwestionowania zasadności roszczenia powoda w jakimkolwiek innym zakresie niż podniesiony zarzut przedawnienia, rozstrzygnięcie niniejszej sprawy sprowadzało się do zbadania zasadności podniesionego zarzutu przedawnienia. Wypada przy tym podkreślić, iż w związku z prawomocnym zwrotem pozwu (por. zarządzenie z dnia 10 września 2015 r.), pozew został skutecznie wniesiony dopiero w dniu 24 września 2015 r.. (por. pismo powoda – k. 51)

II. Odnosząc się zatem do zarzutu przedawnienia stwierdzić należy, iż nie zasługuje on na uwzględnienie. Dochodzone roszczenie przedawnia się bowiem na ogólnych zasadach określonych w Kodeksie cywilnym.

Nie znajdzie w szczególności zastosowania przepis art. 778 k.c. Zgodnie bowiem z art. 775 k.c. przepisy tytułu XXV kodeksu dotyczące umów przewozu znajdują zastosowanie w zakresie poszczególnych rodzajów przewozu (przewóz osób lub rzecz) jedynie o tyle o ile przewóz ten nie jest uregulowany odrębnymi przepisami. Natomiast przewóz lotniczy jest uregulowany odrębnymi przepisami tj. ustawą Prawo lotnicze. Zauważyć należy, że gdyby ustawodawca chciał, aby termin przedawnienia określony w art. 778 k.c. znajdował zastosowanie do przewozu lotniczego to nadałby brzmienie przepisowi art. 775 k.c., z którego wynikałoby, iż przepisy stosuje się w zakresie nieuregulowanym przez przepisy odrębne. Takiego zastrzeżenia nie znajdujemy w omawianym przepisie. Przepis wyraźnie w ogóle wyłącza zastosowanie tytułu XXV kodeksu cywilnego w przypadku uregulowania poszczególnego przewozu w przepisach odrębnych. Wobec powyższego zastosowania znajdzie przepis art. 118 k.c. tj. 10 letni okres przedawnienia.

Na marginesie wskazać należy, iż Sąd podziela pogląd wyrażony przez powoda w odpowiedzi na sprzeciw, iż podniesienie zarzutu przedawnienia – w okolicznościach tej konkretnej sprawy – należy uznać za nadużycie przez pozwanego przysługującego mu prawa podmiotowego. Podkreślić należy, iż pozwany anulował rezerwację na wykupiony przez powoda bilet powrotny z W. do B. z tej tylko przyczyny, iż powód nie skorzystał z „pierwszego etapu podróży”, tj. wykupionego przez siebie biletu na lot „w pierwszym kierunku” - z W. do B.. Niezależnie od treści postanowień ogólnych warunków przewozu (pozwany nie podjął w tym zakresie obrony) wskazać należy, iż nieracjonalnym i nielojalnym wobec konsumenta jest anulowanie mu rezerwacji i postawienie przed następującym

wyborem: rezygnacja z wybranego i opłaconego lotu bądź zakup nowego biletu w miejsce już opłaconego - w sytuacji gdy w samolocie nie brakuje wolnych miejsc.

III. Podsumowując, pozwany bez podstawy prawnej wymusił na powodzie zakup biletu za kwotę 2 237,64 zł na lot z B. do W. w dniu 9 czerwca 2014 r., mimo iż powód wykupił już wcześniej bilet na ten lot.

W świetle powyższego, wobec niezasadności podniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2 237,64 zł oraz odsetki ustawowe od w/w kwoty, ustalając ich wysokość w następujący sposób:

- a) odsetki ustawowe za okres od dnia 16 lipca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- b) odsetki ustawowe za opóźnienie za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,

która to wysokość wynika z treści zmienionej ustawą z dnia 09 października 2015 roku o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Z 2015 r., poz. 1830) przepisu art. 481 § 2 k.c. (por. pkt I wyroku)

O kosztach procesu orzeczono w punkcie drugim wyroku na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, w myśl której strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Pozwany przegrał proces w całości. Z tego też względu koszty procesu zostały w całości zasądzone od pozwanego na rzecz powoda w wysokości 717 zł, na co składały się następujące kwoty: 100 zł tytułem zwrotu opłaty od pozwu, 17,00 zł tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, której wysokość ustalono na podstawie § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.